

První neděle postní – INVOCAVIT (= bude volat)

„Až mě **bude volat**, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.“ /žalm 91, 15-16/

Genesis 9, 8-17

Marek 2, 1-12

Marek 1, 9-15

Sestry a bratři,

pro první postní neděli je dán podle kazatelského cyklu evangelijní text o Ježíšově křtu a pokušení na poušti.

Pán Ježíš se nechal pokřtít Janem Křtitelem v řece Jordánu na odpuštění hříchů a tak se záměrně zařadil mezi nás – obyčejné chybní lidi, aby s námi nesl naše provinění a selhání. (Podrobně o tomto tématu mluvila ses. farářka ve svém slovu 10. ledna 2021.) Pak Ježíš prožil čtyřicet dní na poušti, kde byl pokoušen satanem – zlem. Evangelista Marek (na rozdíl od Matouše a Lukáše) neuvádí, kolik těch pokušení bylo. Možná i víc než tři. Není to zřejmě tak důležité. Podstatné je, že Ježíš v nich obstál. Čtyřicet dlouhých, velmi těžkých dnů dokázal odolávat náporu zla tím, že se plně spolehl na Boha, plně důvěřoval Božímu slovu.

Po křtu a pokušení na poušti Ježíš ihned začíná veřejně působit mezi lidmi. Nemluví o sobě. Nevypráví o svém úžasném zážitku při křtu, kdy se nebesa otevřela a zazněl Boží hlas. Neukazuje se jako hrdina, který překonal mnoho zlého a za odměnu byl obsluhován anděly. Ježíšovo první kázání – učení je krátké a přitom obsahuje vše, proč Ježíš přišel mezi nás na naši zem. Přišel nám říci: **„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“** /Marek 1, 15/

Kdy je čas naplněn? Když splníme třeba i těžký úkol? To asi ne. Po splnění úkolu si můžeme oddechnout, můžeme mít radost, být spokojeni. Naplnění se můžeme cítit, když děláme něco smysluplného, co nám do duše vnáší pokoj. Když nemyslíme na sebe, nesnažíme se stále pevně třímat otěže svých dnů a dáme prostor Bohu. Čas se naplnil – Bůh se sklání k člověku prostřednictvím Ježíše Krista. Ve Starém zákoně Bůh uzavřel s lidmi smlouvu, že už nikdy nesešle na zem obrovskou potopu a nevyhladí tvorstvo. Znamením toho je duha. V Novém zákoně je tato smlouva dovršena v Ježíši Kristu. Vírou v Ježíše Krista se dotýkáme Božího království.

Jsme na začátku postní doby. Právě ta před námi otvírá příležitost, abychom se zamysleli nad svým životem, nad svým vztahem k Bohu a k modlitbě. Upřímné pokání nás může dovést k vědomí vlastní špatnosti, neochoty či lenosti. Když poctivě nahlédneme do všech zákoutí své duše a myslí, můžeme být najednou sami nad sebou zděšeni a propadat pocitu hořkosti a marnosti. Ježíš to ví. Proto také hned za slovy – „čiňte pokání“, dodává – „a věřte evangeliu“. Věřte dobré zprávě, neměnné veličině, která jasně hlásá Boží soucit, odpuštění a záchranu člověka skrze víru.

Ježíš se snažil probudit a povzbudit víru lidí všude, kam přišel. Viděl také mnoho strádání a nemocí. To ho nenechalo lhostejným, a proto pomáhal a uzdravoval. Někteří lidé uvěřili skrze jeho učení, jiní právě pro jeho uzdravování. Někteří lidé neuvěřili Ježíšovi nikdy.

V příběhu o uzdravení ochrnutého Ježíš uzdravuje pro víru těch čtyř, kteří nemocného přinesli. Jejich víra jim dala také důvtip. Když viděli, že se pro velký zástup Ježíšových posluchačů nedostanou s ochrnutým člověkem na nosítkách dovnitř, rozebrali střechu. Nevyvolali spory. Nezačali se s lidmi ve dveřích hádat. Nekřičeli: „Uhněte nám, vždyť my neseme nemocného!“ Měli takovou víru v Ježíše, že neváhali rozebrat plochou střechu a nemocného na provazech spustit k Pánovi. A Pán Ježíš mu pro víru těch čtyř odpouští hříchy. A protože ví o zcela pochopitelné touze člověka po uzdravení, tak ochrnutého také uzdravuje. Nevíme nic o víře ochrnutého. Je to příběh, který dává naději a povzbuzení všem, co se trápí pro nevíru někoho jiného. I prostřednictvím naší víry se může nevěřící člověk dotknout Boží milosti.

Někteří lidé byli přítomni Ježíšovu učení i uzdravování a stejně neuvěřili. Možná jim v tom bránila silně zakořeněná a žitá tradice. Tak už tady na začátku Markova evangelia vidíme, že jsou lidé v přijímání Ježíše rozdělení. A toto rozdělení se plně projeví ve vyvrcholení Ježíšovy cesty v pašijích o Velikonocích.

Postní doba začíná. Využijme ji správně. Čiňme pokání a věřme evangeliu.

/Slovo na 1. neděli postní 21. 2. 2021 Dana Kalivodová/